

A keresztyénség lényege

A 2.Péter 1:1 -4-ig terjedő szakaszát fogjuk tanulmányozni, ami így szól: **Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítünk, Jézus Krisztus igazsága által: Kegyelem és békesség adassék néktek boségesen az Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak megismerésében. Az o isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük ot, aki saját dicsóságával és erejével hívott el minket. Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak: hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek és megmeneküljetez attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.**

Figyeljük meg, hogy a szöveg valaminek az elnyeréséről beszél. Ez a levél azoknak íródott, **akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítünk, Jézus Krisztus igazsága által.** Isten igazságáról van itt szó, ez az a nagy dolog, amit hit által nyerhetünk el. Ez azt jelenti, hogy igaznak kell lenni, mint ahogy Isten igaz, tisztának kell lenni, mint ahogy Isten is tiszta, szentnek kell lenni, mint ahogy Isten is szent, és szabadnak kell lenni a buntól, ahogy Isten is szabad a buntól.

A harmadik versben az áll, hogy **Az o isteni ereje megajándékozott minket mindazzal...** és a negyedik vers még hozzátézi, **Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak.**

Most hadd állítsam szembe a biblikus keresztyénséget minden más, napjainkban létező vallással vagy nem-vallással. Ezeket mind egy kalap alá lehet venni, hiszen mind egyformák. A biblikus keresztyénség azt mondja, hogy senki sem elég jó ahhoz, hogy kiérdemelje a mennyet saját érdemei alapján. Minden más vallás, vagy nem-vallás úgy hiszi, hogy az örök élet jó cselekedetek által kiérdemelhető. Mindenki, aki nem igazi keresztyén (abban az értelemben, ahogy a Biblia meghatározza, nem ahogy emberek) ugyanazt hiszi - „Ha elég hosszú ideig jó vagyok, akkor kiérdemlem Isten jóindulatát és az örök életet.”

Péntek késo este beszéltem egy részeg fiatalemberrel, szerda reggel pedig egy oszinte vallásos emberrel. Mindketten különböző vallásúak voltak, nagyon különbözött az istenképzésük, teljesen más háttérből jöttek, az iskolázottságuk is nagyban különbözött, de ennek ellenére ugyanaz volt a meggyőződésük. Mindketten azt gondolták magunkról, hogy még nem elég jók ahhoz, hogy a mennybe kerüljenek, de afelé haladnak, és végül majd csak odajutnak.

Az „elég jó” fogalma a különböző vallások sajátosságaitól függően változik. Az „elég hosszú ideig” fogalom, pedig attól függően változik, hogy mennyire oszinte az, aki az örök életet keresi. Bármelyik vallást is nézed, azt a tanítást fogod találni bennük, hogy ha elég jó vagy, elég hosszú ideig, akkor majd Istentől „megfelelt” osztályzatot kapsz (a „nem megfelelt” ellentétéként), és így végül kiérdemelsz egy helyet a mennyben.

A biblikus keresztyénség azt állítja, hogy Isten tökéletes igazságával kell rendelkezned, különben megbuksz a vizsgán. Rendelkezned kell Isten abszolút szentségével, vagy nem kerülhetsz a mennybe. Birtokában kell lenned Isten tökéletes tisztaságának, mert különben nem lehet örök életed.

A szövegünk azt mondja, hogy vannak, akik boséges békességgel rendelkeznek (2. vers), mert valami adatott nekik. Vannak, akik megmenekültek a pusztulástól (4.vers), mert valami adatott nekik. Vannak, akiknek meg van az örök élet ígérete (3.vers), mert valami adatott nekik. Milyen nagyszerű dolog ez! Az igazság, amit olvastunk azt mondja, hogy ez a dolog, ami adatott nekik, nem más, mint Isten igazsága (1. vers). Kegyelem által Isten tisztaságában, tökéletességében és jóságában részesültek.

Az első vers elmondja, hogyan részesültek ebben a hihetetlen ajándékban. **Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek.**

A vallás azt mondja: „Higgy magadban és el fogsz jutni Istenhez.” Vitatkozhatsz velem, és állíthatod, hogy a vallások egy csomó dolgot követelnek: formások betartását, vagy áldozatot, pénzt, vagy jó cselekedetek sorát. Ez így van, de végül ki marad, akiben bízhat? Nem Isten, hanem saját magad!

Ugyanazt a kérdést tettem fel a fiatal katonának péntek este, mint amit a nyugdíjasnak szerda délután „Mitől reméled azt, hogy a mennybe kerülhetsz?” Válaszuk annak bizonyítéka volt, hogy saját magunkban és a jó cselekedeteikben bíznak. „Ezt és ezt tettem, ezért bízom abban, hogy Isten majd elfogad... Nem tettem ezt vagy azt, ezért hiszem, hogy Isten nem fog elutasítani...”

A lényeg az, hogy minden egyes vallás, vagy nem-vallás, minden filozófia, és minden szertartási rendszer hagyja, hogy saját magadban bízz. Ezért van az, hogy bár legyen valaki erkölcsös, vallásos, vagy szinte ember, soha sem lehet biztos abban, hogy a mennybe fog kerülni, amikor meghal. Náluk az igazságosságnak nincs határozott mércéje. Mivel nincs ilyen, ezért azt sem lehet tudni, hogy az ember mikor éri azt el.

Ha ma megkérdezném toled, „Megtértél? Biztosan tudod, hogy a mennybe fogsz kerülni?” sokan azt mondanák, „Úgy gondolom, hogy a mennybe jutok”, vagy „Remélem, hogy a mennybe kerülök” vagy éppen „A mennybe akarok kerülni”. Minden vallásos vagy nem-vallásos ember, aki őszintén válaszol, azt mondaná: „Nem vagyok biztos benne, hogy a mennybe kerülök.”

Ha azt kérdezném „Miért nem vagy biztos benne, amikor az lehetnél?”, a válasz az lenne „Nem hiszem, hogy ezt bárki is biztosra tudhatná.”

Ez azért van, mert ha magadban bízol, sose lehetsz biztos benne. Lehet, hogy nem tettél eleget. Vagy nem elég sokáig tetted. Lehet, hogy nem a megfelelő követelmények szerint csináltad, ezért soha nem tudhatod biztosra.

Másrészről viszont minden férfit, not, fiút vagy lányt, - aki nem saját magában bíz, hanem Istenben, nem a saját igazságával büszkélkedik, hanem teljes mértékben Jézus Krisztus igazságától függ, akinek a reménysége nem a saját érdemeiben van, hanem Jézus Krisztus érdemeiben, amint azokban részesítette őket – igaznak tekint Úr. Az alábbiakban azt is elmagyarázzunk, hogy ez hogy lehetséges.

Miért is olyan nehéz az evangélium ügyét szolgálni napjainkban, és a korszak, amit keresztyénségnek hívunk, miért pont az ellentéte annak, amit a Biblia tanít? Ha egy vallásos csatornára kapsz a tévében, azt fogod hallani „Higgy magadban”. Ha bemész egy vallásos könyvesboltba, öngyógyító könyveket fogsz találni. Ha gyülekezetbe mész, a lelkész a társadalmi nyomás miatt arról fog prédikálni, hogy *te* milyen nagyszerű vagy, és Isten mennyire boldog, hogy végre hozzá tartozol. Amit manapság keresztyénségnek hívunk, igazából csak még inkább a magabiztosságra hívja fel a figyelmünket, még egy felhívás arra, hogy higgy magadban, hogy tedd a legjobbat, ami toled telik – és Istennek be kell engednie a mennybe. Semmi sem áll messzebb az igazságtól.

A Szent Biblia azt mondja, hogy Isten ajándékként miénk lehet a békesség és az élet drága ígérete, ha helyesen hiszünk az Úr Jézus Krisztusban. Most talán azt mondogod, hogy a hagyományos keresztyénség gyakran éppannyira összezavaróvá válik, mint a szertartásos keresztyénség vagy az, ami egyáltalán nem keresztyén. Tudod a Jézusba vetett hit jól hangzik. *De milyen Jézusba?*

Sokan a betlehemi jászol kis Jézusában hisznek, aki Mária kajaiban nyugszik és rá van utalva. Sokan pedig a csodatevő Jézusban. Mások a nagyszerű tanítót látják benne, aki nemes példát állított az emberiség elé. Sokan abban a Jézusban hisznek, aki borzalmas, kegyetlen, véres halált halt a kereszten, hamis vádakkal megvádolva és félreértve. Néhányan annyira messze mennek, hogy még abban is hisznek, hogy Jézus feltámadt a halálból és diadalmasan visszatért a mennybe.

Ez mind szép és jó. Jézus Isten szívtől született Fia, a jászolban fekvő kisbaba. Jézus, az a buntelen csodatevő, aki úgy szólt, ahogy még soha senki más. Jézus az áldozat, aki meghalt a kereszten azért, hogy kifizesse a bűneink büntetését. Jézus maga a feltámadás, mivel feltámadt a halálból. Jézus az élet, aki az

Atya jobbján ül. Ezek azonban mind csak intellektuális tények!

Miközben tisztában kell lenned ezekkel a tényekkel Jézus Krisztus személyét illetően, a tények intellektuális megértése azonban még nagyon messze van az Isten igazságába vett hittól – ami Jézus Krisztus személyén keresztül adatik.

Gondold át velem együtt! Ha a Sátán itt lenne, és az igazságot kéne elmondania, azt mondaná, hogy Jézus Krisztus szűzről született egy betlehemi jászolban. Ő is tudja ezt, pedig nincs megtérve. Ha megkérdeznéd tole, hogy igaz-e, hogy Jézus mindig az igazat szólta, csodákat tett, járt a vízen, betegeket gyógyított és halottakat támasztott fel, a Sátán azt felelné, „Persze, hogy igaz!”. Nem tagadhatja ezeket a tényeket. Jézus Krisztus meghalt a kereszten és feltámadt a halálból. A Sátán *tudja* mindezt! Az ördög jól tudja, hogy Jézus Krisztus az Atyaisten jobbján, az Ő trónján ül mint a feltámadás és az élet.

Azt szeretném mondani neked, hogy nagyon is jó dolog, hogy hiszed az igaz és helyénvaló igazságokat Jézus Krisztussal kapcsolatban, de ahogy az ördögöt, úgy téged sem fog ez közelebb vinni a mennyhez. Ha tudod az intellektuális tényeket, de még nem vetted a hited Jézus Krisztusba, az Úrba, akkor nincs örök életed. Rendelkezel a szükséges tényekkel, de a szükséges igazsággal nem.

A Biblia azt mondja a Római levél 3:20-28 részében, „... Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg o elbte ...” Nem számít, hogy jobbnak látod magad a rokonaidnál. Nem számít, hogy a szomszédaid jobbnak látnak a többi szomszédnál. Nem számít, hogy cellatársad azt gondolja rólad, hogy te vagy a legjobb rab az egész börtönben. Isten szemében senki sem elég jó!

Most pedig a törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyosságot is tesznek a törvény és a próféták. Isten pedig ezt az igazságát most nyilvánvalóvá tette a Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség: mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. Mert az Isten ot rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az o vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az ebből elkövetett bűnöket elnézte türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan o igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz. Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit "törvénye" által. Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.

Figyelmesen végigolvastad? Isten Fia, az Úr Jézus Krisztus, száz százalékosan tökéletes. Soha nem vétkezett, és nem is fog soha. Tiszta, szent, ártatlan, szepbten, a bűnösöktől elkülönített (Zsidók 7:26). Hozzá képest mindenki más bűnös. Mi mindannyian vétkeztünk és híjával vagyunk Isten dicsőségének.

Az Úr Igéje azt mondja, hogy Isten Fia szűzről született (intellektuális), buntelen életet élt (intellektuális), meghalt a kereszten és feltámadt a sírból (intellektuális), a mennyben uralkodik, mint Megváltó (intellektuális). Most, hogy **tudjuk** és **hisszük** mindezt, érted, hogy miért csak az Ő igazsága az egyetlen út a mennybe? Ha a hited és bizalmad **beléveted**, akkor az **Ő** igazságát adja neked.

Ha teljesen beléveted hited, Jézus Krisztus igazságát Isten beszámítja neked. Ezért olvashatjuk a Római levél 3. részében, hogy mikor Isten a hívőre néz, igaznak látja ot. Ez nem a hívő saját igazsága, hanem magának Istennek az igazsága! Ezért, ha valaki megkérdezi toled, hogy a mennybe jutsz-e, igennel felelhetsz, mivel nem magadban bízakodsz, hanem Jézus Krisztusban.

Tudom, hogy örök életem van, mert Jézus Krisztus igazsága nekem adatott, és ez az egyetlen igazság, ami elegendő ahhoz, hogy valaki a mennybe kerülhessen. Ez az, amitől függök. Nem abban hiszek, amit tettem, vagy nem tettem, vagy amit majd tenni fogok, vagy éppen nem fogok tenni. A hitem alapja az, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia meghalt értem, és fel is támadt értem a halálból. Ő az egyetlen reményem a mennyre.

Ezért hirdetjük a megtérést. Amíg valaki meg nem tér, soha nem lesz meggyozodve arról, hogy az egyedüli út a mennybe Jézus Krisztus. Mindaddig, amíg az ember fel nem adja az önmagába vetett hitet, a saját magában való reménykedést, és a vallásába vetett bizalmát, nem fog megtérni. Bármilyen népszerűtlen

is, azért prédikálunk olyan erosen vallások és felekezetek ellen, mert sok közülük a jó cselekedetekben és nem a Megváltóban bízunk. Amíg ez a hamis bizalom el nem tunik, addig nem lesz oszinte, megváltó bizalom Jézus Krisztusban, aki az egyetlen út a mennybe.

Amikor valaki azt mondja, hogy sok út vezet a mennybe, az igazából azt állítja, hogy az ember megmentheti saját magát a jó cselekedetei révén. Aki ezt hirdeti, legyen bár fundamentalista, vagy politikus, vagy szentségekben hívo egyház tagja vagy egy magalkuvó imám, az azt állítja, hogy az ember érdemei alapján kiérdemelheti az örök életet.

Amikor valaki azt mondja, hogy Jézus Krisztus az egyetlen út a mennybe, gyulölködönek tartják, és azzal vádolják, hogy elítéli mások vallását. Valójában, Isten Igéjével egyetértve, saját magát ítéli el másokkal együtt. Azt állítja, hogy nincs remény arra, hogy valaki elnyerje a mennyet, Jézus Krisztus igazsága nélkül. Ezt tanítja a Biblia. Ezért van az, hogy azok az emberek, akik keresztyének vallják magukat, de azt állítják, hogy más hitu emberek is a mennybe jutnak, ezzel saját maguk bizonyítják, hogy nem keresztyének! Lehet, hogy részt vesznek valamiféle keresztyének mondott munkában, de nem értik az igazságot és a megváltást, amely Jézus Krisztusban van.

Nézzük meg a Római levél 10. fejezetét. Figyeld meg, hogy hogyan adja át a helyét az értelem, az igazi, oszinte hitnek. A Róma 10:1-2-ben az áll, **Testvéreim, én szívembol kívánom, és könyörgök értük Istenhez, hogy üdvözüljenek. Mert tanúskodom mellettük, hogy Isten iránti buzgóság van bennük, de nem a helyes ismeret szerint.** Nagyon figyelmesen olvasd! Hisznek Istenben. Hiszik, hogy Isten adta az Írásokat. Áldozatokat ajánlanak fel Istennek. Mennek a templomba, amit Istennek építettek, és ott dicsoítják ot. Hiszik, hogy nincsenek más istenek rajta kívül. Buzgólkodnak! Mi az, amit mégis elvétenek?

A harmadik vers azt mondja, **Az Isten igazságát ugyanis nem ismerték el, hanem a magukét igyekeztek érvényesíteni, és nem vetették alá magukat az Isten igazságának.** Ezt az igazságot kell megértenünk. Íme Jézus Krisztus, Isten igazsága! O az egyetlen, aki teljesen igaz. És íme az egész emberiség, aki vétkezett és híjával van Isten dicsóságának, aki nem rendelkezik Isten igazságával.

Ezért azt kérdezem „Uram, ön a mennybe fog kerülni?”

„Remélem.”

„Miben reménykedik?”

„Be vagyok merítkezve.”

O nem vetette alá magát Isten igazságának. A saját maga igazságával dicsekszik.

„Asszonyom, Ön a mennybe fog kerülni?”

„Remélem.”

„És miért reméli?”

„Jó anya, jó feleség és jó ember vagyok.”

O nem rendelte alá magát Isten igazságának.

„Kérlek válaszolj, a mennybe fogsz kerülni?”

„Persze, szerintem igen.”

„Minek az alapján gondolod ezt?”

„Ehhez és ehhez az egyházhoz tartozom. Ilyen és ilyen vallású vagyok.”

Látod, hogy ezen válaszok mindegyike az önbizalom megnyílvánulása, és egyik sem az Úr Jézus Krisztusba vetett hitrol tanúskodik?

A Isten Szent Lelkének az ember szívében végzett munkája az, amely megmutatja, hogy az ember bunös és nem éri el azt a dicsoséget, ami Isten mércéje ahhoz, hogy a mennybe juthasson. Ha a Szentlélek meg tudja gyozni az embert arról, hogy a saját maga érdemei alapján soha nem lesz elég jó ahhoz, hogy a mennybe kerüjön, akkor az illetonek két választása marad. Az egyik, hogy elutasítja a Biblia igazságait és saját magában vagy a vallásában bizakodik. A másik, hogy megalázza magát, belátva méltatlanságát és engedelmeskedik Isten igazságának.

Ha valaki bunösségét beismerve, és Isten buntelen Fiának az érdemeiben bízva megy Isten elé, az

megbocsátást és örök életet kap Istentől, mert az Úr a Jézus Krisztusba vetett hitet abszolút igazságnak számítja be. Az az ember, aki továbbra is saját magában bíz, a bűneiben hal meg és a pokolban fog felébredni.

Ezért van az, hogy a legnagyobb veszély az emberi lélek számára nem a bűnben vagy az erkölcstelenségben, hanem a vallásban nyugszik. Az összes vallás közül a legkárosabb az, amiben a vallásosság a humanista önszeretettel keveredik. Bármi, ami abban a hamis hitben erősíti meg az embert, hogy elég jó ahhoz, hogy kiérdemelje az örök életet, csak a kárhozat felé taszítja. Bármi, ami az embert saját gyengeségéről, bűnösségéről és tökéletlenségéről gyozi meg, ahhoz viszi közelebb, hogy Jézushoz kiáltson bűnbocsánatért és kegyelemért.

Visszatérve a Róma 10-hez, láthatjuk, hogy Jézus személyével kapcsolatban a pusztán intellektuális nézőponttól lelki nézőpont felé kell elmozdulni, afelé, hogy tényleg kicsoda is Jézus valójában. O Isten igazsága, és rajta kívül semmilyen út nincs, ami a mennybe vezet. A 4. vers azt mondja, **Mert a törvény végcélja Krisztus, minden hívő megigazulására.**

Az ember számára az a nap lehet a megtérés napja, amikor rádöbben, hogy soha nem tud elég jó lenni ahhoz, hogy elérje Isten mércéjét, és belátja, hogy Jézus Krisztusban kell bízni.

Elofordult már, hogy valaki vett neked valamit? Ha megvette és neked adta, akkor az már ki van fizetve. Jézus Krisztus örök életet szerzett neked. Ki van fizetve!

Miért kuporgatnál vagy kéregetnél az ajtón kívül, vagy mosogtatnál egy olyan ételért, amit már valaki kifizetett helyetted? Nem tennéd. Miért futsz felesleges köröket, miért csúszol-mászol és hozol áldozatokat reménykedve, hogy valahogy majd csak megvásárolod az örök életet, amikor az már rég ki van fizetve? Jézus Krisztus annyi igazságot akar neked adni, amely elegendő a mennybe jutáshoz.

Ha megalázod magad, és Jézusba veted a hited, örök életet kapsz. Ha hit által nem fogadod el ezt az igazságot tőle, akkor soha nem fogod megszerezni.

Megértem azt, hogy az egész életen át tartó tévzés hatásai, az állami iskolák nevelési nézetei és a vallásokkal kapcsolatos megtévesztő dolgok mennyire nehezzé is teszik az ember számára azt, hogy megtérjen. Amikor azt mondom, hogy senki sem lehet elég jó ahhoz, hogy a mennybe kerüljön, az önimádó amerikai azt mondja „Ez nem így van.” Amikor azt mondom, hogy meg kell térnie, az önimádó amerikai azt mondja „Ez támadóan hangzik.” Mikor azt mondom neki, hogy a vallásossága sem elegendő, és a bűneiben fog meghalni, ha nem bíz Jézus Krisztusban, az önimádó amerikai ezt feleli „Hogy mersz ennyire gyűlölködni lenni?”

Miközben ezeket a számodra sértő dolgokat mondom neked, ugyanakkor a következőket ajánlom figyelmedbe, amiket Isten kínál fel számodra:

- ingyenes és teljes bocsánat az összes bűnödre
- Isten igazságának ajándéka
- örök élet a mennyben Krisztusba vetett hitedért

Mivel azonban ezért az egészért Istent illeti a dicsőség és az embernek semmije sincs, amivel dicsekedhetne, ezért az egész dolog mellozötté válik. Ha azt mondod egy embernek, hogy az Úrban kell bízni és nem saját magában, negatív üzenetnek veszi – még akkor is, ha ez az örök élet ajándékát hordozza magában. Mekkora tragédia!

Mi lehetne ennél pozitívabb, felembbb, reményteljesebb üzenet férfiak, nők, fiúk és lányok számára, mint az a jó hír, hogy a Mindenható Isten megbocsátja az összes bűnöd és örök életet ad neked, ha többé nem magadban bizakodsz, hanem Jézus Krisztusban! Az önimádó ember azonban elmulasztja az örök életet, miközben azt próbálja bizonyítani, hogy elég jó ahhoz, hogy kiérdemelje a mennyet Isten igazsága nélkül is. A Biblia azt mondja, hogy Krisztus biztosítani fogja a szükséges és egyetlen elfogadható igazságot mindenki számára, aki hisz.

Nézd meg ezt a csodálatos képet, ahogy a II.Korintus 5:20-21-ben le van írva: **Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!** Mint egy nemzet követe, aki a saját népét képviselve beszél egy másik nemzet tagjaihoz, tehát a keresztény

követ Istent képviselve beszél másokhoz. Egyik követ sem a saját üzenetét közvetíti, hanem annak a hatalomnak az üzenetét, aki elküldte ot. Ez Isten üzenete az emberség számára.

Mert azt, aki nem ismert bunt (Jézus Krisztust), bunné tette értünk (mindannyiunkért - a mi helyünkben halt meg a kereszten), hogy mi Isten igazsága legyünk obenne. Na mit szólsz mind - ehhez? Jézus elveszi a buneidet és Isten igazságát adja neked. Balga lenne, aki visszautasítaná ezt az ajánlatot.

Tegyük fel, hogy évekkal ezebbt jelzálogkölcönt vettél fel egy 400.000 dolláros házra, abban reménykedve, hogy majd fizetni tudod a részleteket. Aztán olyan sérülés ér, melynek következtében többé képtelen leszel annyit keresni, hogy a szükséges összeget fizetni tudd. Rájössz, hogy nem tudod teljesíteni a kötelezettséged, és a ház tulajdonosa ki akar tenni az utcára.

Tegyük fel, hogy egyszer csak jön valaki és azt mondja neked „van 400.000 dollárom amit neked adok. Kifizetem az összes adósságod és a ház a tied lesz. Vagy ha gondolod, tovább próbálkozhatsz magad, azzal a csalfa reménnyel, hogy valahogy, valamilyen úton-módon megfordul a szerencséd és képes leszel saját magad kifizetni a ház árát.”

Hosszú és kemény munkába telne keresni valakit, aki visszautasítana 400.000 dollárt, ami elegendő lenne arra, hogy ingyen és teljesen az övé legyen a ház. Az adósságod teljesen ki lett fizetve, és te aratod le a hasznot. Csodálatos!

Akkor miért van az, hogy amikor a Mindenható Isten azt kínálja fel, hogy elveszi a bun-adósságod, amely a pokolba ránt minket, oly sokan visszautasítják nagylelku ajánlatát? Férfiak és nők, akik tudják, hogy nem tudják megállni, hogy ne vékezzenek, elutasítják a bunbocsánat lehetőségét. Férfiak és nők, akik tudják, hogy nem tökéletesen igazak, folytatják önmaguk ámtítását olyan gondolatokkal, hogy ok elég jók.

Isten felkínálja neked azt a lehetőséget, hogy elveszi az összes bun-adósságod, az O igazságát adja neked, és így örök életed lehet. Miért utasítják vissza oly sokan ezt a csodálatos ajánlatot?

A te buneid az O igazságáért cserébe. Ez az, amit Isten kínál. Ki az, aki elfogadja ajánlatát?

Hinned kell, hogy Jézus szuztol született, de ez nem elég. Hinned kell, hogy O meghalt, eltemették és feltámadt, de ez sem elég. Hinned kell, hogy ez a szuztol született, buntelen Megváltó, aki érted halt meg és fel is támadt érted az egyetlen reményed a mennyre.

A Filippi 3:4-9 részében olvashatjuk Pál bizonyoságtételét. Azt mondja: **Pedig nekem lehetne bizakodásom a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy testben bizakodhat, én méginkább...** Azt állítja, hogy ha valaki bejuthatna a mennybe az érdemei alapján, akkor o a sor elején állna. Elsorolja, hogy Isten választott népéből született (zsidó), megtartotta az Isten által adott vallása legalapvetőbb tanait is, és ily módon mindenki mást felülmúlt.

Aztán bizonyoságot tesz, **Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért. Sot most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Oérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem. Hogy kitunjék rólam oáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentol a hit alapján:**

Isten azt akarja, hogy megértsd, hogy soha nem lehetsz elegendően igaz ahhoz, hogy a mennybe kerülj, mert O bun nélküli tökéletességet követel meg a bölcsotol egészen a sírig. Jézus Krisztusnak megvan az elegendő igazsága ahhoz, hogy a mennybe menjen. Isten azt akarja hogy hagyjuk abba a bizakodást abban, amit valaha is tettünk vagy amit holnap vagy épp a következő nap tenni fogunk. O megköveteli azt, hogy minden csepp hitünket és bizalmunkat, amink van Jézus Krisztus igazságába vessük. Ez a kereszténység lényege.

Isten meg akar menteni téged. Szeretne megbocsátani neked. Neked azonban bíznod és reménykedned kell Jézus Krisztus igazságában, és ezzel kell büszkélkedned. Ez az igazság ingyen adatik bárkinek, aki hite 100%-át a Megváltóba veti, 0%-át pedig saját jó cselekedeteibe.

Végezetül nézzük meg Jézus fejtegetését két ember hitével kapcsolatban. A Lukács 18:10-14-ig terjedő szakaszában ezt olvashatjuk: **Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a**

többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta: Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedo. Vegyük észre, hogy mindkét ember hitt Istenben, mindketten az imádat helyén voltak és mind a ketten imádkoztak.

A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedo is. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. Egy ember imája, ami a jó cselekedetiről szól. A felsorolás hatásos. Nem követ el paráznaságot. Nagyszerű. Igazságosan bánik az embereket. Kiváló. Nem arra használja a hatalmát, hogy másokat kismizmizzen. Csodálatos. Odaadja a hivatalosan előírt adományt Isten munkájára. Rendben.

O jó ember. Hisz Istenben. Amint azonban az Úr elött áll, nyilvánvaló, hogy a saját jó cselekedeteiben van a bizodalma.

A vámszedo pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bunősnek. Ne olvassunk bele semmit ebbe az imába. Nincs benne semmi, ami arra utalna, hogy híjával van mindazoknak a jó cselekedeteknek, amivel az ebozo ember büszkélkedett. Nincs helye annak, hogy ezt az embert erkölcstelennek, vagy lenézettnak tartsuk. Egy halandót látunk, aki megalázza magát a szent Isten jelenlétében. Ez az ember tudja, hogy meglehet túl tesz embertársán, semmi érdeme sincs a Dicsoség Ura elött.

Az elozo ember jutalomra vágyik a jó cselekedetei miatt. A második viszont irgalmat kér, hiszen tudja, hogy vétkezett.

Jézus ezt mondja, *Mondom nektek, ez (a második ember) megigazulva* (a megigazulás egy jogi kifejezés, ami azt jelenti, hogy igaznak nyilvánítani valakit) *ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.*

Ahogy látjuk, ez az ember, aki nem tartja magát igaznak, Isten irgalmára bízza magát, egy érdemtelen bunősnek tartva magát és Isten azt az igazságot adja neki, amit soha nem tudna kiérdemelni a saját cselekedetei alapján. Ez az Isten kegyelme által ingyen adott igazság, ami bárkinek adatik, aki alázattal BENNE bízik és nem saját magában.

Ma megtérhetsz, ha hited az Úr Jézus Krisztusba veted.

Jézus így válaszolt: "Én vagyok az út, az igazság és az élet senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. (János 14:6)

... és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk. (Apcsel 4:12)

Ok pedig így válaszoltak: "Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe! (Apcsel 16:31)

Mert a bun zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. (Róma 6:23)